

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek**, ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 kron. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Somišljeniki, prijatelji, misleči Slovenci!

Tako torej stopamo pred Vas s prvo številko povečanega našega lista. Kot napredek v kulturnem življenju štajerskih Slovencev smemo z mirno vestjo zaznamovati dejstvo, da izhaja naš list z letom 1906 trikrat v tednu. Težka in trnjeva je naša pot, po kateri nam je hoditi v boju zoper naše narodne nasprotnike ter v boju proti onim, ki so zatajili svojo rodno zemljo in nastopajo ošabno — od nasprotnikov slavljani in češчени — v sovražnih vrstah.

Težka in trnjeva je pot — a cilj nam je jasen. Napredek in svoboda naroda — politična, gospodarska in kulturna samostalnost spodnještajerskega Slovenstva, narodna autonomija (samouprava) vseh Slovencev — Vseslovenija —, to je oni svetli cilj, za katerim stremimo in katerega hočemo doseči. Tisočero zaprek se leži na poti, tisočero brezden še zija nasproti, — a samozavestno in krepko nadaljujemo svojo pot, pot boja, ki mora peljati k zmagi.

Hočemo biti radikalni! Radikalni proti narodnim našim nasprotnikom in radikalni proti samim sebi! Vedno nove čete sovražnikov našega naroda se zbirajo proti nam, vedno novih in vedno hujših bojev je in bo še treba; stati hočemo v tem boju vedno v prvih vrstah, brezobzirno vihteč naše orožje proti onim, ki nam hočejo kos za kosom ugrabiti dedno zemljo. Naša volja je neupogljiva, — in dokler bode zvesto za nami stala četa naših somišljenikov in prijateljev, tako dolgo hočemo vstrajati. Prepričani smo, da se bo ta četa množila od dne do dne, ter da ne klone nikdar duh upornosti in jeklenosti v njenih vrstah.

Tudi onim v naših vrstah, ki hočejo igrati dvomljive vloge, ki mnogokrat zavirajo s svojo nedelavnostjo, s svojo slabotno voljo in mehkužnostjo narodni razvoj, tudi onim, ki stoje samo slučajno v naših vrstah, samo da morejo izkoristiti naše ljudstvo, a ga sicer ne ljubijo in ne marajo, tudi vsem tem velja naš boj.

Naše prepričanje je, da je prvi pogoj narodnega napredka na vseh poljih izobrazba vsega naroda. Zato bomo vedno stali krepko na strani onih, ki so si stavili zadačo, nesti prosveto, omiko med naše ljudstvo, ki so vzeli na svoje rame sveto nalogo, dvigniti izobrazbo in s tem samozavest slovenskega naroda. Delati pot pravi, na vseh nepobitnih pridobitvah moderne vede in znanosti temelječi izobrazbi našega ljudstva, to je naš namen in to nalogo hočemo izpolnjevati.

V političnem boju hočemo iti pot, po kateri smo hodili doslej. Vse sloje, vse stanove naroda hočemo družiti v boju za narodni napredek in narodno svobodo. Brezobzirni pa hočemo biti, ako bi videli, da bi delal katerikoli stan za svoje enostranske koristi.

V prvi vrsti pa hočemo večjati vedno gospodarski boj. Gospodarska osamosvoja, gospodarsko okrepiti spodnještajerskih Slovencev bode našlo v našem listu vedno in vsekdar neizprosne in jakega zagovornika.

Slovensko razumništvo! Nihče nam ne more odrekati, da smo ves čas obstanka našega lista nastopali vedno in vselej za Tvoje narodne koristi. Kadar je bilo treba proti narodnim nasprotnikom in proti vladi dvigniti glas za Tebe, bili smo vedno v prvih vrstah med onimi, ki so to storili. Želimo, da se ohrani in očvrsti ozki stik med nami in slovenskim razumništvom, želimo, da slovensko razumništvo dela krepko na razširjanju idej, koje zastopamo.

Slovenski trgovci! Slovenski obrtniki! Težko je Vaše stališče, slab je srednji stan na slovenskem Štajerskem. Vsa boljša mesta so zavzeli tujci, obogatili se z denarjem našega ljudstva, ki ga sedaj podlo sramote. Težko je Vaše stališče! A množi se Vaše število, raste Vaša samozavest, spoznavate, da morate biti Slovenci, začenjate čutiti z nami, in to nas navdaja z upanjem. Slovenski trgovci in slovenski obrtniki! Ne samo enkrat smo dokazovali, da v združenju, v organizaciji leži moč! Ne samo enkrat smo Vas pozivljali, da se združite v čvrsto falango — sebi v blagor in ponos, nasprotnikom v strah. Naše stališče, da si moramo spodnještajerski Slovenci okrepiti srednji stan, ostane neomajano, in vedno hočemo pozivati zastopnike našega srednjega stanu, da se organizirajo in da v svojih organizacijah tudi delajo. Naš list je željam in težnjam in napredku našega srednjega stanu bil vedno odkrit prijatelj in zagovornik in mu ostane to tudi v bodoče.

Slovenski kmet! Usoda Tvoja ni lahka! Grenko Ti je mnogokrat življenje, železne volje Ti je treba, da premagaš ovire, ki se Ti stavijo. Velik del slovenskega kmečkega stanu stoji dandanes v slabih razmerah, pritiskajo ga dolгови, pritiskajo ga davki — in vsako leto skoro pride kaka nesreča na polja, v bleve, v gorice in sadonosnike. Pač včasih zdihneš k nebu in si želiš, da bi se ne bil porodil k vednemu trpljenju in izkoriščanju od vseh strani! Toda pre-

pričan bodi, da Tvoja usoda deli še marsikateri drugi, ki ni Tvojega stanu, prepričan bodi, da marsikoga drugega tare istotako beda in nesreča! A prepričan bodi nadalje, da je tudi Tebi ena pot do boljšega kakor vsem drugim stanovom — združenje, organizacija!

Ne stoj onahujoč ob strani, ampak stopi tam, kjer obstoja kakšna zadruga gospodarskega značaja, v vrste združenih, in kjer ni take zadruge, delaj na to, da se osnuje. Kjerkoli so osnovane zadruge na podlagi krajevnih potreb, tam uspevajo in donasajo članom koristi. A še eno je potrebno: Otresi se konečno duha ponižnosti, onega hlapčevskega, suženjskega duha, ki že na sto korakov daleč pred vsako gosposko suknjo sname klobuk! Imaš lahko spoštovanje do oseb drugega stanu, a nikdar ne kaži pred njimi brezkoristne ponižnosti in strahopetnosti! Če prideš v urad plačevati davek, — pokaži, da si davkoplačevalec, ki vzdržuješ uradnika, kateri jemlje Tvoj denar, — a pa nisi — suženj! Če prideš plačevati dolgove, pokaži, da se ne sramuješ, da si si s krvavimi žulji zaslužil toliko in toliko denarja, ampak da si na to ponosen! In kamorkoli prideš in kjerkoli ti je govoriti z gospodo: glavo kvišku in ponos v srce! Duh hlapčevstva in ponižnosti naj izgine! Pokaži povsod, da si slovenski kmet, ki si pošteno zasluži pravice bivati na svoji zemlji! — Odprti so bili in so vedno slovenskemu kmetu prečani našega lista, kadar se gre za to, zagovarjati njegove želje, njegove potrebe.

In baš tako iskreno stojimo na strani onega dela slovenskega naroda, ki je bil doslej skoraj brezpraven, a ki je baš zadnji čas združeno s tovariši drugih narodov pokazal svojo silo. Slovensko delavstvo je pokazalo o priliki manifestacij za splošno in enako volilno pravico, da stoji zvesto na braniku svojih političnih pravic. Želimo le, da se zaveda tudi tega, da treba vsemu narodu zastaviti vse moči za doseganje narodnih pravic, katere nam od pamtiveka kratijo naši nasprotniki, želimo, da so Slovenci, in da stoje z nami v eni vrsti, kadar se gre za naše kulturne in politične pravice.

Pač navstajajo ob raznih prilikah nasprotstva stanovskih koristi. Skušali bomo po svojih močeh blažiti ta nasprotstva, skušali bomo, kakor smo že omenili, družiti vse stanove in sloje. Izjavljamo pa, da bomo v odločilnih trenutkih stali na strani velike večine slovenskega naroda na Spodnjem Štajerskem — slovenskega kmeta.

Gojiti hočemo ideje Vseslovenstva ali narodne autonomije. Jasno je vsakemu količkaj razvidnemu Slovincu, da se tekom desetletij mora izpolniti naša že davne dni izražena zahteva po samoupravi, narodni avtonomiji — gospodarskem, kulturnem in političnem združenju Slovencev vseh kronovin. Pači mora sedanji nenaravni in razvoju časa neprimerni državni sestav, na njegovo mesto pa stopi volja narodov v samoupravi.

Gojiti hočemo idejo jugoslovansko, idejo gospodarskega in kulturnega zblizanja in združenja vseh slovanskih narodov na Balkanu — Slovencev, Hrvátov, Srbov in Bolgarov. V tem gospodarskem in kulturnem združenju vidimo jamstvo za boljšo bodočnost posameznih jugoslovanskih plemen.

Gojiti hočemo idejo vseslovansko, idejo kulturnega in v mnogokaterem oziru tudi gospodarskega zblizanja in združenja vseh slovanskih narodov na jugu in severu.

Vedno in vselej pa hočemo zastopati stališče ljudskosti, stališče demokratično. Vsi članovi naroda bratje, združeni v boju in uživanju sadov napredka, vsi kakor eno brez razlikovanja stanov, kadar se gre za narodno stvar, — to je naše stališče, od katerega nas ne odmakne nobena sila. Sovražimo iz dna duše naziranje, da je bogataš v narodnem oziru več vreden ko siromak, uradnik več ko kmet ali delavec.

Pozivljamo naše somišljenike na vseh straneh, da nam stoje pri izvrševanju našega programa zvesto na strani. Pozivljamo jih, da skrbijo za znanje in s tem, da nam pošiljajo za celokupnost važna poročila. Pozivljamo jih, da delajo na razširjanje našega lista med slovenskim ljudstvom, da delajo na širjenje naših idej. Nimamo in nečemo imeti plačanih agentov, pač pa si želimo agitatorjev slovenske misli, slovenskega napredka in slovenske svobode!

In tako stopamo s krepko nogo in trdnimi upi v novo leto. Vemo, da nam ne bo lahka pot, a ne bojimo se je. Čim več boja, tem večja radost bo v naših srcih.

Vas pa, prijatelji, somišljeniki, misleči Slovenci, Vas, ki Vam je na srcu dobro in napredek slovenskega ljudstva na Spodnjem Štajerskem, Vas pozivljamo, da stojite zvesto ob naši strani!

Uredništvo „Domovine“.

Sokolstvo.

(Predaval gosp. dr. Vladimir Ravnihar, starosta „Slovenske sokolske zveze“, v „Narodnemu domu“ v Mariboru dne 17. decembra 1905.)

(Konec.)

Gotovo pa je, da s samo telovadbo ne dosežemo svojega namena: ohraniti telo zdravo in krepko. Vse svoje življenje moramo uravnati po tem, da prihaja le v prid zdravju. Moti se, kdor misli, da sokolstvo uči: Le hodi dvakrat na teden v telovadnico, pa si že izpolni svojo dolžnost.

Nasprotno, ona uči, da vporablja vsa sredstva, ki služijo zdravju — v prvi vrsti seveda telovadbo. Zato pa je vsaka nezmernost, bodisi v jedi, bodisi v pijači, bodisi v čem drugem naša sovražnica in sovražniki naši so razni strupi (alkohol), ki si žnjimi vsak dan prestrupljamo svoj život.

Iz vsega tega pa že samo po sebi sledi, da v takem zdravem telesu bo prebivala tudi zdrava duša; duša, ki ne bo omahovala, kakor slaboten trs v vetru, danes na to, jutri na ono stran, temveč duša, ki si bode za svoje življenje načrtovala ravno pot, po kateri more in sme le hoditi pravičen človek. Ona ti bo velela živeti npravno življenje, ona ti poda krepek značaj, vztrajnost, jekleno voljo in energijo, ki bi ž njo lahko gore preobračal.

V takem telesu pa je tudi mesta za zdravega duha. Bister razum je dandanes tisto orožje, ki se ž njim borimo v tem življenju za svoj obstanek, za „biti ali ne biti“. Kdor več in bolje ve ter zna tudi uporabiti to, kar ve, ta je zmagač. Naši pradedi so hodili nad sovražnika s cepcem in koso; dandanes pa hočemo moč telesa le v ta namen, da si ž njo pridobimo zdravo dušo in bister razum. Močno telo — močnega duha, silno telo — silnega duha! Brusimo to orožje, da bo kakor britev rezalo v meso sovragovo.

Z vzgojo telesno hočemo torej uriti razum; toda sokolska misel ukazuje, da je na to delati tudi neposredno. Svojim članom moramo nuditi duševne hrane. Zato imej vsako društvo svojo knjižnico, zato naj se vrše redna predavanja. Poučevati je one brate, ki so manj poučeni. Temu namenu služijo tudi izleti, ki jih smemo nazvati telovadbo v božji prosti naravi. Žnjimi spoznavamo svojo lepo slovensko domovino, spoznavamo narod, ki prebiva na tej krasni zemlji, pa narod spoznava tudi nas in če nas spoznava, nas uumeva in nas bo ljubil.

Duševno razvedrilo dajo tudi zabave in veselice. Bratsko občevanje inteligenta z neinteligentom pripravi slednjega k razmišljanju, ga vzbudi iz mrtvila ter mu udahne novega duševnega življenja. Zato pa, kako važno je pohajanje telovadnice, ki je učilnica bratom Sokolom. Telovadnica nam mora biti drugi dom! Telovadnica nam mora biti kakor svetišče, kjer se poraja in klije vedno novo življenje; kjer rastejo nove sveže sile, posvečene narodu in materi domovini.

Zdravo telo, krepko dušo in bister razum — to skušajmo doseči v vsakem poedinu.

In sedaj si pa mislimo ves narod samih takih junakov; kje je sila, da bi ponižala in potolkla tak narod! Tak požlahtnen narod more samo zmagovati, nikdar pa premagan biti. Z množeno delavno silo vsakega posameznika pomnožimo delavnost narodo. Bodimo delavni, delavnemu in drznemu je zajamčena bodočnost: voda, ki stoji, gnije, kdor ne gre naprej, zaostane. Narod, ki je v vseh svojih slojih delaven in štedljiv, nikdar ne bo trpel pomanjkanja, in kakor je poedinec s svojim delom nezavisen in svoboden, podobno tudi delaven narod postane svoboden in sam svoj bodisi v narodnopolitičnem oziru, bodisi na narodnogospodarskem polju. Narodi, počivajoči v brezdelju in uživanju, obubožajo in padejo v zavisnost od čilejših in gibčnejših sosedov. Zato nam daje zgodovina jasnih vzgledov: Egipet in Babilon sta podlegla Perzom, Perzi Makedoncem, Grki Rimcem. Rimci barbarskim narodom, toda nobeden od teh narodov ni izginil, dokler je varoval mlado silo in vrlino svojo, upogniti je moral svoj omehkužen tilnik le pred npravno in telesno goršim junakom!

Opisal sem vam sokolsko delo. Da pa to delo tem uspešneje vršimo, treba nam je ustrojstva, organizacije. Posameznik, pa imej še tako visokoleteče misli, sam ž njimi ne opravi ničesar. Vlekel bi vsak na svojo stran. Bilo bi kakor pri slovanskem vozu, ki so vanj baje vpreženi riba, rak in orel: Riba ga tišči v globočino, rak ga vleče nazaj in orel ga dviga kviško. S to vzajemnostjo dosegajo srečno, da se voz ne gane naprej, temveč stoji nepremično, kakor pribit. Vsaka misel, ako naj zmagne, potrebuje združenja in ustrojstva, v koliko večji meri še misel sokolstva, ki stremlja za tako visokimi cilji.

Najnižja naša organizacija je društvo, ki zadošča, da v enem kraju vrši delo sokolsko. Premalo pa je samo društvo za splošnost, ako naj to delo kaže vpliv na narod. Eno društvo naj bi delalo tako, drugo zopet drugače.

Zato imamo še višje organizacije, kakor je pri nas „Slovenska sokolska zveza“, ali kakor so v Čehih okrožja, župe, „češka obec sokolska“ in „moravsko-slezka obec“, „Svaz českoslovanskeho sokolstva“ in nad vsemi „svaz slovanskeho sokolstva“, koje član je tudi „Slovenska sokolska zveza“. S tako organizacijo je mogoče doseči enotno delo in enotne uspehe. Le tako je bilo n. pr. mogoče, da je na zadnjem českem vsesokolskem zletu v Pragi leta 1901 prišlo skupaj 6000 telovadcev, ki so delali proste vaje tako, kakor bi bili vsi v enem društvu. Ni vojaki ne morejo pokazati kaj takega, kar je pa naravno, saj vojake k njihovem delu priganja sila, nas pa prosta volja.

Ta prosta volja nam narekuje še drugo sokolsko zahtevo: Disciplino. Ni to pokorščina, ki hoče, da naj slepo ubogamo še tako brezmiselna povelja. Prostovoljno si izbiramo svoje voditelje, svoje načelnike, svoje staroste; izbiramo si najboljše in najsposobnejše, ki smo prepričani o njih, da nas bodo vodili po pravi poti. V tem zaupanju smo jim poslušni. Kjer ni discipline, je anarhija. Kaj bi bilo vojaštvo brez discipline: oficir se ne bi mogel zanašati na svoje moštvo, moštvo ne bi imelo zaupanja v svoje vodnike. Kje bi bilo mogoče dobiti le eno bitko? To se najbolje vidi, kadar se redno vojaštvo spoprime s prostovoljno združenimi četami, ki ne pripoznajo in ne slušajo enotnega vodstva. Disciplina je glavna zahteva vsake združitve, pa bodimo še taki demokrati, disciplina je ono sredstvo, ki ž njim skušamo po najkrajšem potu doseči eden cilj.

Ne brez namena je padla beseda demokrat. Sokolstvo je demokratično skozinsko. Kakor sem vam že opisal sokolske cilje in delo sokolsko, ste mogli sprevideti, da sokolstvo ne more biti drugačno, nego demokratično v najradikalnejšem pomenu besede. Ne opiramo se samo na gotove sloje in stanove, ne na aristokracijo, ne na uradništvo, ne na meščanstvo, ne samo na kmeta in delavca — vse ljudstvo je poklicano k sokolskemu izveličanju. Vse, kar šteje narod stanov in slojev, vse nas druži ena misel in eno delo, in ni ga drugega razločka med nami, kakor da eden lahko več stori kakor drugi.

Vsi se čutimo enake, kakor člane ene rodbine, zato se nazivljemo brate in se tikamo. Naše bratstvo ni pusta fraza, temveč ima globok pomen in tudi pomemben namen. Vsakega člana narodovega nam je dolžnost enako ljubiti in enako spoštovati; čimbolj je kdo zanemarjen in reven po telesu in duhu, s tem večjo ljubeznijo se ga moramo okleniti, ga moramo dvigniti

k sebi iz blata in močvirja. Preziramo pa pač onega, ki se čuti nad nami vzvišenega gospodarja; v kolikih slučajih pa je njegova zasluga, da je postal gospod? Zato pa, ker je slučajno mu zibel tekla pri bogatem očetu, še nima pravice, biti ošaben in ohol; obratno, tedaj stoprav je njegova dolžnost, da podpre svojega brata siromaka. Pri nas je kakor v šolski klopi, kjer po vrsti sede otroci revni in bogati, nadarjeni in manj nadarjeni, vsem enako deli učitelj dobrote vede in znanosti.

Svojo enakost izražamo na zunanjs tem, da imamo vsi brez razlike enako opravo ali obleko; na drugi strani kažemo s tem zunanjemu svetu, da tvorimo Sokoli enoto, enotno narodno vojsko.

Čemu ime sokol? Vsi ga poznate tistega ptica, ki mirno plava visoko po zraku, bistrim okom opaža zemljo pod seboj, pa kakor blisk se zažene z jeklenimi svojimi peruti v svojega sovražnika. V teh orlovih lastnostih ptica sokola: moč, drznost, bister vid, visok polet — gledamo svoj ideal, ki ga skušaj doseči vsak član naših društev; vsaki bodi pravi sokol!

Iz vsega razvidite, da sokolstvo ni za šalo in tudi ni sokolsko društvo enako drugim društvom. Naša pevška društva, tamburaška društva i. dr. imajo le en namen, gojiti dotično stroko: petje, tamburanje itd. ter podajati svojim članom zabave in razvedrila. Sokolsko društvo leta mnogo višje, kajti ono hoče dati svojim članom telesno, duševno in npravstveno izobrazbo. Sokolstvo hoče, da bodi ves narod kakor en sokol, da bodi kakor hrast-orjak, ki ponosno kljubuje stoletnim viharjem in burji.

Kolikega pomena je sokolstvo za narod, vidimo najbolje na Čehih, ki so nam dali sokolstvo. Pred dobrimi 40 leti je pri njih vznikla sokolska misel, tudi oni niso bili takrat še oni veliki narod, kakor so danes. Dandanes pa smatramo Čehe popolnoma enakopravnimi njihovim sovragom Nemcem, dosežajo jih v vsakem pogledu, bodisi v kulturni veličini, bodisi v narodnem gospodarstvu itd. Nemcev je 50 milijonov, Čehov samo 6 milijonov. Pred njimi se tresejo nasprotniki, pred njimi stoji ves državni aparat, če in kadar hočejo Čehi. In Čehi sami brez ovinkov priznavajo, da imajo v veliki meri zahvaliti svoje sokolstvo za to, kar so. Moč in hrabrost nas je rešila, pravijo, delavnost in vztrajnost, npravnost in disciplina. Češko sokolstvo šteje danes 764 društev, ki je v njih 50.500 članov. Na Moravskem jih je 162, v Šleziji 14, na Dunaju 9, v Gradcu 1, v

LISTEK.

Blagor v vrtu cvetočih breskev.

Čudna povest.

Češki napisal Julius Zeyer.

Umbriani je bil eden izmed najzanimivejših in najzabavnejših ljudi, kar sem jih sploh poznal. Takoj na prvi pogled je vzbujal pozornost in oslepljal s svojo konverzациjo, iskreno se kakor rubin in ljubko kakor godba. Baje je bil potomec stare rimske rodbine in se je samo iz gotovih, nepoznatih vzrokov skrival pod psevdonomom. Njegovi neprijatelji so trdili, da je vse to samo izmišljotina, da sploh ni Lah. Ne vem, kaj je bila resnica. Nočem reči, da bi pritrdil, da je Umbriano morebiti lagal. Bil je samo eden izmed onih, ki vse, kar govore, vedno odkritosrečno verjamejo. Vsaj po tipu svoje krasne glave je bil Umbriani

brezdvomno Lah in poleg tega je govoril z onim sonornim, čistim rimskim naglasom, ki se ponosno povznaša celo nad toskanščino. Seveda so tudi Atenci, ki sem jih poznal v Odesi, trdili, da Umbriani govori, kakor da je njihov rojak, in ubogi ribiči v majhni vasi na krinski obali, v katerih sredo naju je nekoč z Umbrianjem, zagnal veter, so ga tudi pozdravili kot rojaka; tako izborna se je razgovarjal z njimi v njihovem čudnem narečju, katero so oni sami smatrali za edino možno grščino. Sicer so ga pa reklamirali za člana svojega naroda še Tatarji in Turki v bazarjih v Feodoziji in Bahčisaraju, sodeč po znanju dotičnih jezikov.

Končno mi je bilo malo na tem, kakšnega rodu je; bil sem vesel, da sem ga sploh poznal. Takoj sva se navezala drug na drugega; pravzaprav to, kar naju je vezalo, ni bilo nikako prijateljstvo; prej je bila to neke vrste aliansa, katero sva sklenila proti družbi, ki naju je obdajala. Čutila sva,

da sva si sorodna vsaj v enem oziru, namreč v strastni ljubezni do vagabundstva. Obema nama je bilo tesno sredi teh stalno naseljenih, bolj ali manj krepstnih in treznih ljudi, ki so imeli vsi dolžnosti, poklic in cilje življenja. Nama je obema nedostajalo smisla za te krasne in važne stvari; bila sva tako topa, da nisva razumela vzvišenosti teh migljajev v igralskih ulogah onih dobro občansko mislečih meščanov. Povračali so nama to z zaničevanjem. Toda kaj to! Rekali so tudi, da jim zavidava njihova realna tla pod nogami, in imeli so mogoče bolj prav nego so slutili. Kako bogato nadomestilo mi je bila Umbrianjeva družba za vse te nedostatke. Takih dogodkov kakor on ni doživel še nihče na svetu, in nihče ni znal pripovedovati onjih tako vabljivo, neodoljivo kakor on. Celo eden njegovih nasprotnikov je nekaj trdil, da on, ko je slišal Umbrianja, ki je popisoval potapljanje ladij na sicilskem obrežju,

pri čemur je skoro utonil, da on, ta nasprotnik, ni bil samo tako razvnet, da mu je zastajala sapa, ampak je tako živo čutil vonj morske vode, da se mu je zdelo, kako se mu je hruska, ki jo je baš jedel k desertu, izpremenila v ustih v ostrigo. In potem naj kdo trdi, da filister nimá fantazije! Kako je znal očrati, če je zapel arijo iz „Aide“, iz opere, v kateri je pozneje baje debutoval v odeskem gledališču kot tenor; in kako sem mnogokrat postajal blede zavisti, kadar je sanal o slasteh, prežitih pri nogah vsakovrstnih eksotičnih princezinj, z očmi, v katerih je bilo „belo“ baje kakor iz safira in sredina kakor iz črnih plamenov. — kadar se je spominjal sirskega plesalk, ki so ga ljubile in, kadar so zaspale, baje koprneče kakor golobica in sanjavo kakor Sulamit ga s svojimi dolgimi modrikastimi lasmi vezale k sebi, da bi jim ne ubežal. (Dalje prihodnjic.)

Nemčiji 8. na Ogrskem 1. na Francoskem 1. na Angleškem 1. v Sev. Ameriki 73. Druga večja sokolska organizacija je poljska. V Avstriji štejejo 7 okrožij s 132 društvi, v Nemčiji 9 žup s 70 društvi — kaj čuda, da germanizacija napreduje tako počasi — v Sev. Ameriki sta 2 župi; v vsem skupaj štejejo 250. društev z 20.000 člani. Na tretjem mestu so Hrvatje, ki imajo 26 društev s 3500 člani, na četrtem smo Slovenci z 20 društvih in 2600 člani. Tudi Srbi — namreč na Hrvatskem in v Slavooiji — so pričeli gojiti sokolstvo, imajo 12 društev spojenih v srbsko župo frusko-gorsko. Vse slovansko sokolstvo šteje potemtakem 1100 društev z blizo 80.000 člani.

Oporekati moram odločno misli, kakor da bi naš narod ne bil goden za visoki sokolski polet, kakor bi ne bil zmožen, dovreči vzvišeno misel sokolsko. Ne gledé na to, da ga ni naroda, ki bi ne bil sposoben, da na sebi vporablja zlato nauke sokolske sebi in domovini v korist, moramo pač trditi, da malokateri narod ima v sebi toliko življenske sile, kakor ravno narod slovenski. Brez slovenskega uradovanja, brez slovenske šole, brez univerze in akademije, brez blesteče zgodovine, brez mož vodnikov in učenikov vztrajamo kakor slovenski rod na svoji zemlji vže 14 stoletij. To dejstvo je pravcati čudež in menda ga ni naroda na svetu, ki bi kaj enakega vzmogel vzlic vsemu potujčevanju, navzlic vsem pritiskom raznih nam neprijaznih vlad. Sam iz svoje moči je raste!; še pred 50 leti brez književnosti, brez lastnega kulturnega poleta je narod slovenski danes uvrstiti med narode, ki se ponašajo s svojo močjo in starodavno svojo prosveto. Tak narod ni posvečen poginu, ako sam noče poginiti; ni se nam bati „noči v črne zemlje krili“, pa tudi ne „pod svetlim solncem sužnjih dnovov“. Ako že nismo več dosegli, kakor bi bili že lahko, zato ne gre obtoževati naroda; na nas samih je ležeče, ako hočemo stopati višje. Vemo, kje so naši cilji, visoki so, toda „malý ten, kdo má jen malý cíl“, vemo tudi, kako jih doseči, tu velja samo eno geslo: „Za njimi!“. Nazdar!

Novice iz Šaleške doline.

— **Št. Ilj pri Velenju.** Naše bralno društvo bode na splošno zahtevanje zadnjič uprizorjeno igró „Trije tički“ na dan svetih treh kraljev dne 6. januarja 1906 ponavljalo, igrala pa se bode še zraven šaljiva igra s petjem „Stotnik in njegov sluga“. Pred igrami se vrši poučno predavanje „O zgodovini Slovencev“. Začetek po večernicah. K mnogobrojni udeležbi vabi

odbor.

— **Družmirje pri Šoštanjju.** Živahno delujoča izobraževalna društva po širnem Slovenskem so napotile tudi naše rodoljube, da so sklenili ustanoviti za Družmirje in okolico bralno društvo. Društvo je tem bolj potrebno, ker je pri nas zelo razširjeno slabo časopisje in preveva nemčurski duh veliko naših občanov. Ustanovni občni zbor se vrši dne 21. januarja. Opozarjamo vsa društva v šaleški dolini, da se blagovolijo ozirati na ta dan in nas v velikem številu posetiti.

Pripravljalni odbor.

— **Št. Ilj pri Velenju.** Kaj premore dobra volja, navdušenost za narodno stvar in požrtvovalnost, nam je pokazala prva veselica, katero je priredilo bralno društvo v Št. Ilju na dan sv. Štefana. Igrala se je takrat prvičkrat v Št. Ilju glediška igra in sicer popolnoma nova igra „Trije tički“. — Igra na sebi je zelo dovtipna in gotovo ena izmed najboljših slovenskih iger te vrste, a da smo se tako zabavali, se moramo zahvaliti igralcem, kateri so se

vkľjub temu, da večina njih še nikdar ni videla mōbene glediške igre, popolnoma uživali v svoje vloge. Presenetil nas je siguren nastop in spretno vodstvo cele igre krojača Iglāča, kateri obeta še zelo mnogo in je želeli, da ga še mnogokrat vidimo na glediškem odru. Pristnega piskroveza Mažareka, kakor jih pri nas imenujejo, nam je podal predstavljalec te vloge in v njem ima bralno društvo komika, kakoršen se redkokje najde, in upamo, da bode po večkratnih nastopih se še zelo izpopolnil. Težavno resno ulogo sodnika je rešil igralec v splošno zadovoljnost. Zelo sta tudi ugajala ljubka krčmarica in njen mož, katera sta nam ustvarila tip pristne krčmarske dvojice na deželi. Da so pa tudi ostali igralci bili na svojem mestu, kaže splošna sodba, da se je redkokdaj na deželi predstavljala kaka igra tako dovršena. Udeležba je bila naravnost velikanska. Poleg nebrojne množice domačinov smo opazili goste iz Velenja, Škal, Dobrne, Sv. Andraža, Ponkve itd. Razun gledališke igre so nam nudile razne zabave obilo veselja. Da je tudi narodna godba veliko pripomogla k animirani zabavi, je samoočeno umevno. V velikem številu navzoči Šoštanjci smo izražali željo, da bi ti vrli igralci pri nas v Šoštanju, kjer imamo velik oder in veliko dvorano za gledališke igre na razpolago, priredili to igró v zvezi s kako drugo in bi tudi pri nas videli okoličani, kaj se da doseči s slovensko mladino. — Torej na veselo svidenje v kratkem v Šoštanju. Šoštanjčan.

Domače in druge vesti.

— **Silvestrov večer.** Naša čitalnica nam je priredila tudi letos običajno domačo zabavo zadnji dan leta. Dvorana je bila zasedena do zadnjega prostora, tako da so se morale postaviti še mize v za godbo rezerviranem prostoru. Tudi galerija je bila polna. To je vesel pojav za Celje, posebno ker je sestajala polovica gostov iz tujcev. Zabava je bila jako živahna in neprisiljena. Pevci so nam zapeli s spremljevanjem godbe par lepih zborov. Potem je sledila igra „Putifarka“. Igrali sta gospodični Jožica Gregorinova in Mila Sernečeva ter gg. Rafko Salmič, Koželj in Meglič. Igra je bila precizno naštudirana ter se je igrala tako živahno in spretno. Nato je sledilo razdeljevanje dobitkov srečolova. Ko je prišla 12. ura, je g. dr. Josip Serneč, kot predsednik „Čitalnice“ v svojem nagovoru povdarjal nervoznost, ki se pokazuje posebno v sedanjem času v politiki, kakor tudi v socialnem življenju, zadnje tudi pri nas Slovenceh. Vsak stan ima svoje interese in jih zagovarja, kar je čisto prav, vendar nasprotja, ki so med tem ali onim stanom, niso bistvena, kajti vsak stan — delavski, obrtniški, kmečki, uradniški, trgovski — vsak je drug od drugega odvisen, vsak stan je drugemu potreben. Vsi stanovi skupaj še le reprezentujejo naš slovenski narod. Lepo je, da vsak stan zasleduje svoje interese, toda nikoli ne sme pozabiti na harmonično skupnost vseh interes, da se ohrani in pospešuje narodni živelj. V Celju se lepo zbirajo vsi stanovi v svojih narodnih društvih; v drugih društvih se zasledujejo stanovski interesi, kar je tudi hvalevredno in z veseljem konstatuje govornik, da je v Celju dozda še vedno vladala ista harmonija vseh društev, kakor vseh stanov, ker so si vsi svesti, da so vsi stanovi le potrebni udje celega narodnega telesa. Posebno voditelji narodnih društev so poklicani paziti na to harmonijo med stanovi kakor med društvi in na složno njihovo sodelovanje. V slogi leži vsa naša bodočnost in v za-

upanju na to, da se bo ta vzdržala kakor dosedaj in da bo tedaj tudi Slovincem vedno boljše se godilo, želi govornik Slovincem skupaj in vsakemu posamezniku srečno novo leto. — Ploskanje je dokazalo, da je občinstvo razumelo svojega govornika. — Dvignila se je zavesa in občinstvo je očarano zrlo krasno alegorijo: „štirje letni časi“, katero je priredil g. Benčan s pomočjo gospodičen: Zörerjeve, Jožice Gregorinove, Kokaljeve in Mile Sernečeve. Gospodu Benčanu moramo v resnici čestitati na njegovem umetniškem okusu. — Prosta zabava se je razvila še bolj živahno ko prej. Godba je pridno svirala in pevci so zapeli nebroj navduševalnih in lepih pesmic s tako močnim zborom, da smo se v resnici čudili, da zmore Celje toliko število pevcev! — Da je mladi svet začel novo leto s plesom, je samo ob sebi umevno.

— **Pevska vaja.** Vsi pevci so sklenili na zadnjem občnem zboru „Celjskega pevskega društva“ enoglasno, da naj skrbi odbor za to, da se nauči zbor v svrhu skupnih sprehodov v prvi vrsti vseh takih pesmij na pamet, katere bi se potem v veseli družbi lahko pele. Odbor je vsled tega v zadnji seji sklenil, da se bode začelo to vršiti že v prvi pevski vaji, katera se vrši v petek, dne 5. januarja ob 8. uri zvečer, h kateri se vabijo vsi gospodje pevci ter se prosijo, naj pokažejo ljubezen do petja s tem, da pridejo zanesljivo vsi in pravočasno, da ne bodo trajale vaje pozno v noč.

— **Občni zbor celjskega pevskega društva** se je vršil dne 30. grudnia 1905. Obširno poročilo prinesemo.

— **Nar. - rad. akad. ferijalno društvo Skala.** C. kr. namestništvo je — sicer 4 dni prepozno — prepovedalo ustanovitev ferijalnega društva na podlagi predloženih pravil, ki se skoraj doslovno strinjajo z onimi akad. ferijalnega društva Prosveta. Društvo se zdi c. kr. namestništvu politično in neakademično; ministrstvo bo odločilo, ali je to mnenje pravo ali ne. Dokler pa rekurz ni rešen, ostane društvo in suspenso in ne more pričeti s svojim delovanjem. O zadevi sami spregovorimo še resno besedo.

— **Okrajni glavar pl. Lehmann.** Dosedanji nadkomisar pri okrajnem glavarstvu v Celju, vladni komisar za okrajni zastop celjski, g. pl. Lehmann, je imenovan okrajnim glavarjem. Kraj njegovega bodočega službovanja še ni objavljen.

— **Novi rezervni častniki** so bili imenovani tik pred novim letom iz bivših enoletnikov. Med njimi smo čitali imena: dr. Franc Bicek, avskultant v Celju, Roman Trstenjak, sod. adj. v Št. Lenartu, dr. Franc Jesenko, Počkal, Klopčar, dr. Rihard Katzian-tschitz.

— **Deželni šolski nadzornik dr. Peter Stornik** je stopil v stalni pokoj ter bil tem povodom odlikovan z redom železne krone III. vrste. Blagi upokojenec se je narodil v Lesah na Koroškem. Gimnazijo je zvršil v Celovcu, kot profesor je služil v Beljaku in na Dunaju. L. 1892. je bil imenovan gimnazijskim ravnateljem v Mariboru. Pod njegovim skrbnim vodstvom se je povzdignila mariborska gimnazija do ugleda, kakoršnega ni uživala niti poprej, niti poznej. Posebno očetovsko je skrbel za slovenske paralelke na tem zavodu. Saj se ga pa tudi vsi njegovi učenci spominjajo z veseljem in s hvaležnostjo. In to njegovo vestno delovanje je našlo pripoznanje, vkljub temu, da dr. Stornik ni nikdar zatajil svojega materinega jezika, temveč v srcu verno ohranil zvestobo svojemu

zatanemu narodu. L. 1899. je postal deželni šolski nadzornik za srednje šole na Štajerskem, in kot takemu so mu bili v nadzorovanje prideleni slov. gimn. razredi v Mariboru in Celju. Tudi kot nadzornik je zastavil premnogokrat vse svoje moči za Slovence. Njegovemu uplivu se imajo samostojni gimn. razredi v Celju zahvaliti, da se ni samo odpravil sramotni „numerus clausus“ v I. razredu, ampak da sta se priborili celo paralelki k I. in II. razredu. V obče se lahko reče: Stornik je bil mož na svojem mestu, ki je vedno trdno in neustrašeno stal za pravice. Dosegel je za nas Slovence toliko, kolikor je mogel sploh doseči pri neugodnih razmerah in pri težkem stališču, ki ga je imel. Spodnještajerski Slovenci mu ohranimo vedno hvaležen spomin, želeč mu, da bi še dolgo čil in krepak užival zasluženi pokoj.

— **Lasko.** „Bralno društvo“ je priredilo Silvestrov večer, katerega opisk ni zaostajal za lanskim. Veselilo nas je videti precejšnje število okoliških fantov in okoličanov sploh. Prav tako! Prireditve bralnega društva naj nas vedno združijo v slovenskem laškem trgu, kjer nam žalibog gospoduje še „Nemec“. Udeležba bi bila gotovo še boljša, da se ni prireditve sklenila in objavila še le zadnji dan. Radi tega tudi ni bilo mogoče več vseh obvestiti. Posebna zasluga na uspehu gre gosp. Drolcu, ki je, kakor že mnogokrat, tudi ta večer dal na razpolago svoj glasovir ter se sam žrtvoval z neumornim igranjem. Vsa čast in pri srčna zahvala pa tudi našemu „Slavčku“ in umetniku na gosli.

— **Sevnica.** Nemila smrt je imela letos v Sevnici obilo žetev. Izbrala si je za svoje žrtve tudi dva velezaslužna Slovence. V torek 26. grudnia je umrl naš občečislani gospod župnik Marko Črnko. Danes, dne 31. grudnia ob pol 12. uri ponoči je pa nenadno od kapi zadet izdihnil svojo blago dušo gospod Fran Veršec, c. kr. notar v Sevnici. Hūd je ta udarec za njega rodbino, a še hujši za nas sevniske Slovence. Kajti on je bil prvi pri vseh narodnih društvih ter podpiral Slovence, kjerkoli možno. Ustanovil je sevnško bralno društvo, deloval na to, da bi se ustanovil v Sevnici Sokol, ustanovil je blagi pokojnik tudi podružnico družbe sv. Cirila in Metoda itd. Velika žalost vlada v celi občini ter priča o njega priljubljenosti. Pogreb je bil v torek ob 4. uri popoldne na sevnško pokopališče. Lahka mu rodna zemlja, katero je tako zelo ljubil, kateri je posvetil vse svoje moči.

— **Umrl je v Leskovcu** pri Krškem oče tuk. c. kr. rud. komisarja g. Vinka Strgar v starosti 76 let. Bil je blaga duša, obče spoštovan veleposestnik in velik prijatelj revežev. N. v. m. p.

— **Št. Lenart pri Brežicah.** Tukajšnji mladenič Jožef Šetinc, ud brežiškega Sokola, ki je navdušen za napredek slovenskega naroda in ki se odlikuje s svojim inteligentnim vedenjem med svojimi tovariši, je bil na Štefanovo zvečer žrtva hudobije zgubljenih sinov jokajočih mater. Ko se je vračal Šetinc na Štefanovo ponoči s kolodvora domov, so ga napadli ničvredni ponočnjaki Jože in Martin Predanič ter Pavel Jelovšek in ga z noži takorekoč razmesarili. V takem žalostnem stanju se je privlekel domov, kjer mu je bilo priskrbljeno za zdravniško pomoč. Distriktni zdravnik gospod dr. Strašek je bil še ono nesrečno noč pri nesrečnežu in mu je z vso požrtvovalnostjo stregel. Pričakovali smo najhujšega, a obrača se na bolje. Žalostno je za stariše, ki so čislani in premožni, videti svojega sina v takih mukah. — Hudobni fan-

talini so pod ključem. Mladiči brežiške okolice, zakaj pustite dremati vaše društvo? Na noge, k prosveti! Proč z nožem, in knjige v roke! Predsedniku društva pa kličemo: „na delo!“

— **Brežice.** Silvestrov večer v veliki dvorani „Narodnega doma“ se je dobro obnesel. Okoličani so bili jako dobro zastopani. Iz Bizelskega so bili cenj. obitelj Frecetova in veliko gospodov dijakov, več čislanih obitelji iz Rajhenburga, Dobove, iz Čateža in Pišec, ter kmetskih mladenk in mladeničev. Gledališka predstava „Trije tički“ je povzročila veliko smeha. — Krasna je bila opolnoči živa podoba: naš čili Sokol je stal okrog očeta Tyrša, želeč si ob novem letu 1906 zastave. Nepopisljivo navdušenje je zavladalo med občinstvom, ki nam je jamstvo, da bo kmalu vihrala zastava pred četo nevstrašenih mož. Na Silvestrov večer 1904 smo z živo podobo izrazili željo, ustanoviti Sokola. Sokola imamo, in Sokol bo imel tudi zastavo!

— **Št. Rupert nad Laškem.** V popolnjenje razpisa tukajšnje učiteljske službe se objavlja, da je s službo združeno tudi prosto stanovanje (ena soba).

— **Ponosen narodni obrtnik** je vsekakor g. Florijan Šribar, kovaški mojster v Gaberji pri Celju, ki je sklenil in ki svoj sklep tudi izvršuje, da ne vzame dela od nobenega nemškutarja, pač pa od poštenih Nemcev in seveda tudi od Slovencev. Obrtnik, ki ima toliko narodnega ponosa v sebi, da stori v nemškutarskem gnezdu, kakor je Gaberje, takšen sklep, pač zasluži, da k njemu pridno zahajajo Slovenci.

— **Narodna čitalnica v Vojniku.** V soboto, dne 6. t. m. popoldne ob 3. uri se vrši v društvenih prostorih društven sestanek. Pogovoriti se moramo o važnih zadevah, ki se tičejo naše čitalnice. Pridite toraj vsi brez izjeme!

— **Vransko.** Mohorjani na Vranskem so darovali družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 24 K.

— **Za splošno in enako volilno pravico** so se izrekle še občine: Vuhred, Št. Janž na Vinski gori in Sv. Jurij ob Tabornu, slednja s sledečo opazko: „naj bi se, ako bi bilo sploh mogoče, delalo na to, da bi pri novi naredbi enakopravne volilne pravice vsi nedavkoplačevalci morali za vsako volilno dobo, ako se želijo volitve udeležiti, uplačati 6 K, koji dohodki naj bi se delili na tri enake dele in bi se položil en del v državno, en del v občinsko blagajno v svobodno uporabo z drugimi dohodki.“ — Za volilno pravico se je izrekla tudi občina Sv. Andraž pri Velenju.

— **Dobrna pri Celju.** Nemčurji so namazali novi samoslovenski napis na šoli in tablo „Bralnega društva“. Radovedni smo, ali bo orožništvo našlo razširjalce „nemške omike“. „Bralno društvo“ je pod namazan napis nabilo drug napis, ki se glasi: Taka je nemčurska omika.

— **Dobrna pri Celju.** Dobrnsko orožništvo še ni zasledilo tatov, ki so ukradli občinsko tablo.

— **Pri občinskih volitvah na Dobrni** so dobili slovenski kandidati v III. razredu 119 glasov, nasprotniki 39; v II. razredu Slovenci 39, nasprotniki 14; v I. razredu Slovenci 6, nasprotniki 9. V tem razredu smo bili enako močni, a 2 Slovenca sta ostala doma, enega so pa nasprotniki po „nujnih opravkih“ odpeljali v Celje. Nasprotni volilni „oklic“ sam pravi, da so na Dobrni samo „3 Nemci“, Bog ve, kaj so oni, ki so volili nemške kandidate? Kdo nam ve resničen odgovor na to vprašanje?

— **Božičnico** je imela šola na Frankolovem dne 28. decembra pr. l. Tamkajšnja grajščakinja Alice Faber, soproga angleškega generalnega konzula, v zimskem času bivajočega v hrvatski Reki, je imenitno obdarovala otroke: 55 deklic je dobilo blago za obleke, 32 pa nogavice; 26 dečkov je prejelo pahovke (šale), 18 pa nogavice. Najpridnejši otroci so dobili molitvenike (24). Vrhutega so dobili obilico igrač, konjičkov, puž, žog, lečta, sladkarij, bonbonov pa kar cel zaboj, tako da so bili obdarovani tudi otroci, ki še ne hodijo v šolo. Po nadučiteljevem nagovoru do otrok, in ko so ti odpeli krasno božično pesem, so se obdarovali ob navzočnosti baronese Manteuffloye, ki je nadomestovala blago gospo. Bog oblagodari milosrdno dobrotnico, katera je vedno prijazna našemu narodu.

— **„Sam celjski župan Rakusch vas pride nagovarjat ...“** A nobena groznja, nobena prošnja, pa tudi nobena obljuba ne pomaga več, da bi se pridobil le eden slovenski teharski volilec v nemškutarski brlog. To je menda uvidel tudi teharski kovač „Tlaker“ ter si je umislil: kaj pa s celjskim županom? Pa jo je že skupil. Ko je pred nedavnim nagovarjal nekega volilca za prihodnjo volitev na Teharjih, in se mu mož ni hotel udati, mu zagrozi še s prihodom Rakuschevim na kar mu volilec odvrne: „Ako pridejo tudi vsi mogočnejši iz Štor z Julčetom vred, jaz se jim nikdar ne ndam ... Sedaj pa prosim, da me takoj zapustite, drugače ...“ In „mož“ je šel z dolgim nosom ...

— **Zaveza jugoavstr. slov. učiteljskih društev** zboruje letos na Štajerskem. Vsled povabila „Učiteljskega društva za šoštanski okraj“ bode glavna skupščina v Šoštanju o Binkošti. Glavno predavanje bode „O razdeljenem in nerazdeljenem času šolskega pouka“. Vsa v Zavezi združena učiteljska društva bodo ta tema obravnavala pri svojih društvenih zborovanjih še pred skupščino. Po skupščini se boja priredi skupen izlet na Koroško v Celovec in na Vrbsko jezero.

— **Nečloveški oče.** Dne 18. t. m. se je odkril v framski župniji grozni, nečloveški čin. Okrog 70letni stari Mom, po domače Čandar, je pred 18 meseci zaprl in z verigo priklenil, kakor kako neumno žival, svojega lastnega 32letnega sina Štefana Moma pri hlevu v neko kamrico, ki je navadno služila za gospodarsko orodje. Ako je začel upiti, ga je oče natepel in tako prisilil, da se je moral ndati svoji žalostni usodi. Ko ga je orožnik vprašal, če ga je sestra kaj tepla, se je izrazil, da ga je s sekiro po glavi udarila. Poznajo se mu hudi sledovi težkih udarcev na glavi. Bil je slaboumen, a mirnega značaja. Nadleže ni delal nobenemu, čeravno je zapustil večsih svoj dom in prosil ljudi za kruh. Bil je precej božjasten. Ko ga je božjast prijela, je bil prepuščen svoji žalostni usodi in se je valjal po svojem blatu. Bil je poln gnoja in uši, celih 18 mesecev se ni niti enkrat umil. Hrano je dobival samo enkrat na dan. Splošno se govori, da je dobival pomije za hrano. Bil je na pol nag, oblečeno je imel srajco in kratko suknjo. Spodnji del života je bil popolnoma gol. Ko sta vstopila orožnika, si je zakril s suknjo obraz, ker se je sramoval svoje nagote. Postelja mu je bila knpček slame na tleh. 19. pr. m. so ga pripeljali v mariborsko bolnišnico. Med ljudstvom vlada silno ogorčenje proti takemu nečloveškemu početju.

— **Ribnica na Pohorju.** V narodnem oziru so razmere prav žalostne,

Bralno društvo spi spanje pravičnega in bode menda, kakor se zdaj kaže, spalo do sodnega dne. — Pred nedavnim si je, kakor postava zahteva, dala napraviti neka šivilja napis in ga je izobesila nad vratni svojega najetega stanovanja. Ker pa je bil napis samo slovenski, to ni ugajalo gospodarju hiše. Na njegovo zahtevanje je morala napis odstraniti. Ta gospod je sicer rojen v vrli kmečki hiši, pa s časom se je popolnoma ponemčuril. Bodi omenjeno, da so vsi njegovi sorodniki dobri narodnjaki. — „Kakšna sramota bi bila to, če bi bil slovenski napis tako blizu cerkve“, se je izrazila njegova soproga. — No, po našem mišljenju Bog ne gleda toliko na narodnost, da bi bila radi tega cerkev oskrunjena. — Moj Bog, moj Bog, zakaj si jih zapustil!!

— **Na mariborski gimnaziji** se je priredila nekaka božičnica s telovadbo, petjem in deklamacijami. Temu nimamo ničesar oporekati. Protestiramo pa odločno proti temu, da se prireditelji izroči ljudem, kakor je telovadni učitelj Halfter, ki misli, da je imela božičnica namen, delati med dijaštvom propagando za vsenemške ideje in torej ni dovolil, da bi bil en del sporeda pri tej prireditvi slovenski. Ta mož je že čisto prepojen s fistim duhom, ki ga vedno goni z mariborskimi „turnvereinovci“ v Št. Ilj in drugam med mirno in pošteno slovensko prebivalstvo, nemire in pretepe aranžirat. Raynatelj gimnazija pa menda ni mogel zabraniti, da se ne [zalijo narodni čuti slovenskega dijaštva, ki tvori na naši gimnaziji proti Nemcem in nemčurjem ogromno večino. Mari misli na ta način delovati na ublaženju narodnih nasprotstev?

— **Sv. Križ pri Ljutomeru.** Na starega leta dan 1905 se je poslovil tukajšnji kraj šol. svet od svojega priljubljenega in vzglednega načelnika gosp. Mat. Slaviča, posestnika v Bučevcih, nda okr. šol. sveta in — očeta g. dr. Mat. Slaviča v Celju, — ki je nič manj kakor 35 let — od tega 13 let kot načelnik kraj. šol. sveta — deloval za blagor in povzdigo tukajšnje šole petrazrednice. V toplih besedah smo se spominjali njegovega delovanja in zaslug na šolsko-narodnem polju; ostane nam v hvaležnem spominu. Čast vrlému možu!

— **Ljutomer.** Doxat in Thurn se vedno delata škodo s svojim jezdarjenjem po tujih zemljiščih. Doxat je bil tožen od gg. Sevr iz Ljutomera in Canjka iz Babinec ter je moral plačati slovenskemu odvetniku velike stroške — dvomimo pa, če bosta navedeni tožbi kaj pomagali, marveč mislimo, da bo treba posvetiti enkrat odločno tema jezdačema pot do javne ceste — s palico! — Pa saj sta tudi na javni cesti prometu in voznikom naravnost nevarna! S svojim galopiranjem sta pred kratkim prevrgla dva vozova z ljudmi vred! Od težke smrtonovarne operacije okrevajoča tržanka gospa Dijakova, je morala pred tema jezdačema z vozom vred v cestni blatni jarek se — ne ogniti — ampak prevreči, da njej je rana začela znova krvaveti! Doxat je mirno obsedel na svojem kljusetu ter gledal, kako so se prevrnjeni ljudje iz blatnega jarka pobirali in z naporom in muko postavljali narobe ležeči voz! „Gib ihr eine Krone!“ je dejal prijatelju Thurnu in oddirjala sta naprej, pustivša sredi ceste od bolečin stokajočo tržanko! — Grof Gleispach, če se naše tožbe ne bodo začele nvaževati, začeli bomo Doxata tožiti pri — njegovi ločeni ženi!

— **Slovenji gradec.** V zadnji številki „Slov. Gospodarja“ se tukajšnji krajni šolski svet lepo zahvaljuje

vsem dobrotnikom kateri so kaj darovali za božičnico, ki je bila v okoliški šoli v Slovenjem gradcu. — V dolžnost si štejemo pa tudi mi okoliški kmetje, da se zahvalimo še nekaterim osebam, ki jih je krajni šolski svet prezrl. V prvi vrsti smo hvalo dolžni g. nadučitelju Francu Vrečko. On se je veliko trudil, da so bili naši otroci tako lepo obdarovani. On sam je nabral nad 130 K v ta namen. Vsa hvala mu! — Hvale dolžni smo pa tudi nadučiteljevi soprogi, gospej Vrečkovi, ter tudi gospej Runovec. Veliko truda jima dela oskrbovanje šolske kuhinje. V šolski kuhinji se razdeli vsak dan nad 160 kosile. In za tako množico kuhati, ni lahko; in to storita vse brezplačno. Mi kmetje smo veliko hvale dolžni vsem trem dobrotnikom, ki tako lepo skrbijo za našo mladino. Zato jim kličemo iz dna svojih src: Tisočera vam hvala. Več kmetov.

— **V Mariboru** je umrl vpokojeni nadučitelj Štefan Končan, bivši šolski vodja v Samobornu, rojen na Gornji Ložnici pri Žalcu, oče g. fin. nadkomisarja Kotschana.

— **Potresi** se poslednje čase jako pogosto ponavljajo. Tako smo čutili tukaj v Celju dne 2. t. m. že ob 4. uri zarano mal suneč, ob 1/2 6. uri pa dva krepka sunka, katerih slednji je trajal 6 sekund. Tudi od drugod nam poročajo o potresnih sunkih. — V Laškem so čutili ob istem času srednjemočen potres, ki je trajal kakih 10 sekund in je bil tako močen, da je nekateri zbudili iz spanja. Smer je bila od zahoda proti vzhodu. — V Ormožu in okolici so čutili ob 1/2 6. uri zjutraj močen potres, trajajoč 4—5 sekund; obenem se je čulo viharju podobno tulenje. — V Sv. Duhu pri Ločah se je čutil ob 5 uri 25 m. precej močen potres. Sunki so prišli od zahoda, so bili valoviti in so trajali okoli 6 sekund. Obenem se je čulo votlo grmenje. Potres se je ponavljal z dvema slabejšima sunkoma ob 7 uri 10 m. in 8 uri 45 m. zjutraj — Pri Sv. Antonu v Slov. Gor. so čutili ob istem času močne potresne sunke. — V Rajhenburgu je trajal potres blizu 20 sekund. — V Dobrni so čutili ob 1/2 6. uri zjutraj močen potresni sunek, trajajoč 3 sekunde. — V Središču so čutili dva precej močna potresna sunka, trajajoča le nekaj sekund. — Pri Sv. Barbari pri Mariboru so čutili šest močnih sunkov, vršečih se od juga proti severu s podzemeljskim tulenjem, kar je ljudi vznemirilo. Na hribu pri Sv. Barbari so vsi to smer potresa čutili in tudi slišali tulenje, le ena oseba tudi smer potresa od zahoda proti vzhodu. Vetrta danes, dne 3. t. m. ni, nebo je jasno in lepo s primerno zimsko toploto. — V Ivanj-kovcih so čutili ob 5. uri 55 m. tri sunke. — V Letušu so čutili ob 6. uri eno minuto trajajoč potres. — V Jarenini so čutili ob 1/2 6. uri močen potres. Gibanje je bilo horizontalno in je trajalo 6 sekund. — Tudi v Ptujju so čutili ob istem času precej močne sunke. — V enakem smislu se poroča iz Maribora, Radgone, Rogatca, Konjic, Gradca in drugod.

— **„Mir“**, glasilo koroških Slovencev, ki stoje, kakor mi štajerski Slovenci, v hudem boju zoper nasprotni naval, je nastopil svoje 25. leto.

— **Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Ribnici**, je poslala kot odkupnino od novoletnih voščil znesek 23 kron. Vse to po inicijativi izvrstno delujoče prvomestnice gospe svetnik Višnikarjeve. Darovale so p. n. rodbine in gg.: župan Klunova, Picekova, dr. Schiffererjeva, Murgelnova, notar Gruntarjeva, svetnik Višnikarjeva, Toporiševa, Mejačeva, Trepečnikova, Podboj-Cenetova, Fabianova, Koblerjeva, Tom-

šičeva, Jaklinova, Staretova. Iv. Rusova, Spendetova, ga. Klementina Pauserjeva, dekan Dolinar, kapelan Plahutnik in stud. med. Klun. Ta podružnica je vzor vsem našim spečim podružnicam. Poslala je namreč tekom 1905. leta nad 800 kron naši družbi. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** je po gosp. bratih Perdanah prejela zadnje decembrove dneve 2000 K kot prispevek od prodanih vžigalic za drugo polletje 1905. Netite, Slovenci, ogenj iz teh vžigalic — naši družbi je to naroden ogenj. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Ob nastopu novega leta** je umrla v Ljubljani obče priljubljena in in splošno znana gostilničarka hotela „Lloyd“ gospa Marija Počivalnik Ravno ko je hotela ob polnoči voščiti svojim gostom veselo novo leto, zadela jo je kap in se je mrtva zgrudila na tla.

— **Boj za Jesenice.** Če pogledamo zgodovino političnih bojov na Slovenskem, vidimo, da nimamo samo obmejni Slovenci težkega stališča napram drznim navalom tujinstva, ampak da je treba odločnega, trdovratnega boja celo v osrčju slovenske zemlje, na sosednem nam Kranjskem. V lepi Gorenjski je občina Jesenice, kjer so tujei ustanovili si industrijo, ker smo mi sami preslepi, da bi videli vse prirodne sile, ki se nam nudijo v izrabo. Občina Jesenice je med mnogimi drugimi ena občin, po kateri z grabežljivo roko sega predrzni tujec. Težek in hud je boj, ki ga bijejo tamošnji narodni Slovenci, tem težji, ker se je v novjšem času zgodilo nečuvno dejstvo, da se je z nasprotniki — četudi morda ne neposredno — zvezal en del slovenskega prebivalstva pod vodstvom tamošnjega župnika, in to samo zato, da se vrže stari, nekaterim osebam nepriljubljeni, ker svobodni miselnosti slovenski občinski odbor. Tako daleč gre politična strast na Kranjskem, da se žrtvuje cela občina nevarnosti, da pade v nemške roke, samo da se podre političnega nasprotnika, četudi je iste narodnosti. — Mi upamo, da zmaga slovenska stvar! Mi upamo, da se ne pojavi na Kranjskem drugi slučaj Govedič. — in če se to zgodi, smo prepričani, da bodo vrli jeseniški Slovenci storili v polni meri svojo dolžnost, da ne bodo pomagali prodajati Jesenic tujcu, da bodo pri bodočih volitvah in za vedno znali in hoteli ohraniti Jesenice svojemu narodu!

— **Naskok na Savo pri Jesenicah.** Kakor je morda našim čitateljem znano, se kranjsko nemštvo obupno zalétava posebno v dvoje krajev na Gorenjskem: v občino Jesenice in pa v Savo pri Jesenicah. O Jesenicah govorimo na drugem mestu. Na Savi (Nemci so popacili ime v Assling-Hütte) so ustanovili Nemci šolierajnsko šolo, in hočejo imeti za to šolo svoj poseben krajni šolski svet. Minoli četrtek bi se bila imela vsled poziva okr. glav. v Radovljici vršiti volitev tega novega krajnega šolskega sveta na Savi, k kateri volitvi sta bila povabljeni občinska odbora na Koroški Beli in na Jesenicah. Pa občinski odbor Koroškobelski, ki je bil zbran polnoštevilno, ni hotel voliti, in tudi občinski odborniki jeseniški so po svojem zastopniku izjavili, da ne volijo. Vkljub temu je navzoči okrajni glavar Detela odredil vsled ukaza Velegermana Lukmana volitev. Tako se je torej vladni organ vdinjal v službo Lukmana in nemštva. Tako se pripravlja trenutek, ko bo zavrela slovenska kri do vrhunca in pokazala tujstvu pot, po kateri ima hoditi, če hoče med nami živeti. Slovenci koroškobelski in jeseniški pa naj

vstrajajo v boju proti objestnosti germanstva, in magari naj jo podpira tudi c. kr. vlada sama!

— **Delničarje delniške pivovarne** opozarjamo na občni zbor, ki se vrši dne 14. t. m. ob 10. uri predpoldne v Ljubljani v prostorih kreditne banke.

— **Iz sodne službe.** G. sodnik Pirker v Rožeku na Koroškem je povišan v sodnega svetnika. — G. adjunkt dr. Kušej, ki je bil imenovan za Črnomelj, je prestavljen kot adjunkt k nad-sodišču v Gradec. — V Črnomelj je imenovan adjunktom g. dr. Flerin iz Ilirske Bistrice, v Ilirsko Bistrico pa za adjunkta avskultant, g. dr. Goršič.

— **V Prvačini na Goriškem** si postavijo „Sokolski dom“.

— **Nadvojvoda Ferdinand Karl**, brat prestolonaslednikov, se v kratkem poroči s profesorjevo hčerko gđe. Čuber. Vse prizadevanje, da bi se ga od tega odstranilo, je bilo zaman.

— **Čehi so osnovali v Pragi** c. kr. češki korespondenčni biro (urad). Ravnateljem je imenovan dosedanji so-trudnik „Narodnih listov“ Vl. Veinerek in ima plačo VIII. plačilnega razreda. Češka javnost pričakuje od tega važnega urada, da bodo njega svobodni miselnosti, napredni uradniki kot sinovi češkega naroda stali na braniku za pravice svojega ljudstva, pričakuje pa tudi, da bodo odslej poročila o čeških dogodkih tudi v drugih listih pravičnejša.

— **Spojitev Črnega morja z baltičkim (vztočnim) morjem.** V očigled velikanskemu prometu v Rusiji mislijo v visokih krogih ruske vlade na to, zvezati s prekopom (kanalom) Črno morje, ki leži na jugu ruske države, z Baltičkim morjem, ležečim na severo-zahodu ogromne Rusije. Po predloženem projektu bi šel prekop od Kerzona pri Črnem morju po Dnjepru do mesta, kjer se steka Berezina v Dnjeper, dalje po Berezini, bi se zvezal z Dvino in bi šel po Dvini do Rige ob Baltičkem morju. Imel bi dolžine 1600 km, širok bi bil na površju 65 m, na dnu 35 m, globok 85 m, torej za največje pomorske ladje. Potovanje od Črnega do Baltičkega morja bi trajalo 5 dni. — Ta velikanska naprava, če se uresniči, se bo mogla pač dostojno meriti z orjaškim delom sibirske železnice.

— **Znamenite spomenike slovenske književnosti** iz protestantske dobe, izza časa Primoža Trubarja, je našel naš mladi rojak dr. Pifko v arhivih v Nemčiji. Mladi učenjak potuje v svrhu raziskavanja po Nemškem in proučuje arhive. Nedavno je v Karlsruhe nekemu prijatelju-Slovencu izrazil svoje veselje, da se mu je posrečilo najti znamenitosti, ki bodo za bodoče raziskovanje slovenskega slovstva velikega pomena.

— **Črna Gora** je postala ustavna država, kar je označeno tudi na njenih novih poštnih znamkah. Ob robih znamk so v rdeči barvi natisnane besede: „Constitution — Ustav“ in letnica 1905. Za nabiranje znamk bo to nova zanimivost.

Društveno gibanje.

— **Narodna čitalnica na Vranskem** ima svoj redni občni zbor dne 6. t. m. ob 3. uri popoldne pri „Slovanu“ z običajnim sporedom. K polnoštevilni udeležbi vabi vljudno odbor.

— **Slovensko pevsko društvo „Vraska Vila“** na Vranskem ima svoj redni občni zbor dne 6. t. m. ob 4. uri popoldne v društveni sobi pri „Slovanu“. K polnoštevilni udeležbi vabi vljudno odbor.

— **Čitalnica v Gornjem gradu** ima svoj 26letni redni občni zbor v petek, dne 5. t. m. ob pol 8. uri zvečer v svoji sobi v novem posojilniškem po-

slopu. Spored: Nagovor predsednikov. 2. Društveno delovanje v minulem letu. 3. Volitev novega odbora. 4. Naročitev časnikov za leto 1906. 5. Slučajnosti. Gostje dobro došli! Vsakdo se lahko oglasi k pristopu. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **„Kmetijsko bralno društvo v Slivnici“** zboruje v nedeljo, dne 7. prosinca 1906 ob pol 9. uri dopoldne v šoli s sledečim sporedom: 1. Poročilo o delovanju društva v letu 1905. 2. nabiranje novih članov. 3. Volitve. 4. Predavanje c. kr. vinarskega pristava gosp. Josip Zabavnika o vinarstvu. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **„Bralno društvo v Verzeju“** priredi veselico na sv. treh kraljev večer dne 6. prosinca 1906 gledališni igri, in sicer: „Popolna žena“ in „Srečno novo leto“ v prestorih g. Franja Rožmana, gostilničarja v Verzeju. Vljudno vabimo vse bližnje in daljne prijatelje društva k obilni udeležbi. Na veselo svidenje vam kliče in vabi odbor.

— **„Kmetijsko bralno društvo pri Mali Nedelji“** ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 7. januarja 1906 po večernicah. Vse domačine, ki še imajo kaj dobre volje, kakor tudi v tujim živče rojake vabi vljudno k pristopu odbor.

— **Plesni venček priredé v Središču** obrtniški pomočniki dne 7. prosinca 1906 v prostorih g. Venigerholca; začetek ob 7. uri zvečer. Ker je čisti dobiček namenjen „Dijaški kuhinji“ v Mariboru, se preplačila hvaležno sprejemajo,

Politični pregled.

— **Državni zbor** se zopet skliče dne 23. januarja 1906. Prva naloga bo odobritev trgovinskih pogodb z Italijo, balkanskimi državami in najbrže tudi z Rusijo. Potem pride na vrsto rekrutni kontingent. Izmed deželnih zborovseskličé le moravski deželni zbor h kratkemu zasédanju.

— **Volilna reforma.** Kakor poročajo, je vlada že izdelala prvi del načrta za volilno reformo in izročila material za Češko posl. Ciperi, za Moravsko posl. dr. Šilenemu, za Šlesko posl. Hrubemu. — Nemški listi se seveda repenčijo, zakaj je vlada izročila svoje načrte za te po večini prebivalstva češke dežele Čehom v presojo.

— **Slovaki na Ogrskem** so si osnovali pred nekoliko dnevi slovaško ljudsko stranko, ker so videli, da ne najdejo v nobeni mažarski stranki zagovornika svojih najenostavnejših pravic.

— **Ruski dogodki.** Splošni štrajk, ki so ga hoteli razširiti na celo Rusko, se je ponesrečil. Sedaj dela zopet vse delavstvo. — Minole dni je razburjalo svet časopisje z vznemirjajočimi vestmi iz Moskve. Vladala je tam prava pravcata revolucija. Nad 60.000 upornikov se je z oboroženo silo uprlo vladnemu sistemu. Zgradili so barikade po celem mestu — in videti je bilo, kakor svoje dni za časa francoske revolucije v Parizu. Grozni so bili ti dnevi, v potokih je tekla kri po ulicah starodavne Moskve, kjer stoji staroslavni Kremelj, ponos ruskega carstva. Vojaštvo je zadušilo po večdnevem bojevanju upor. Blizu 20.000 ljudi je izgubilo v tej državljanski bitki svoje življenje. — In kaj so dosegli uporniki s tem nastopom? Nič in zopet nič! Kar je sklenila vlada že prej v prid ruskega naroda, to hoče tudi izvesti, in od njene poti je ne odvrne niti najhujša revolucija. Zdi se nam, da ruski uporniki ne pojmiyo pravega trenutka. Zdaj, ko dela vlada na uresničenju svojih obljub v blagor Rusije, dvigati orožje zoper njo, je nesmisel.

— Vlada se bavi z vso vsmo z volilno pravico. Car želi, da se čimprej skliče državna дума, ki bo potem sklepala nove zakone. Po carskem ukazu dobe volilno pravico za državno dumo: 1. Posestniki nepremičnin, ki plačujejo davke, ter so v posesti vsaj eno leto. 2. Lastniki industrijskih podjetij, ki plačujejo davke. 3. Osebe, ki plačujejo hišni davek. 4. Osebe, ki plačujejo obrtni davek. 5. Osebe, ki imajo najeto stanovanje na lastno ime. 6. Osebe, ki prejemajo plačo od države, zemstva, občin, oziroma železnic. (Te osebe imajo pravico, da se smejo udeleževati tudi posvetovanj mestnih volilcev.) 7. Delavci v tovarnah, katerih ni manje nego 50, imajo pravico odposiljati pooblaščenca na shode volilcev, in sicer odposiljejo delavci v tovarnah, v katerih je vsaj 50 in do 1000 delavcev po enega odposlanca, in delavci v tovarnah, v katerih je nad 1000 delavcev, enega odposlanca na vsakih 1000 delavcev. Prave volilce volijo ti pooblaščenca.

— **Iz Japonskega** prihajajo zopet glasovi o lakoti, ki vlada neusmiljeno po severovzhodnih pokrajinah japonskega cesarstva. Prebivalstvo se nahaja v bednem položaju in je blizu izstradanja.

— **Novo grško ministrstvo** se je sestavilo sledeče: Teotokis, predsedstvo in vojno; Skuzes, vnanje zadeve; Kalsgeropulos, notranje; Boktotopulos, pravosodje; Stefanopulos, nauk; Trikupis, mornarico; Simopulos, finance. — Javnost pozdravlja novo ministrstvo jako prijazno.

Raznoterosti.

— **Pomanjkanje mornarjev.** Od Adrije pišejo, da ni mogoče dobiti zadostnega števila „matrozov“ za avstrijske trgovske ladje. Vzrok temu je slaba plača težke službe — po 42 K na mesec in nič skrbi za bolezen, onemoglost in starost mornarjev. Za službo na trgovskih parnikih zmožni ljudje rajše postajajo „fakini“ v Trstu in drugih primorskih mestih, kjer več zaslužijo in imajo več prostosti. Vrše se posvetovanja, kaj storiti, da se dobi potrebno število pomorščakov.

2 fanta

od dobrih poštenih starišev se sprejmeta takoj v trgovino mešanega blaga pri ANTONU VERBIČU, trgovcu v Sevnici ob Savi. (635) 3-3

Proda se

malo posestvo

z lepo zidano hišo, ležečo na prijetnem kraju v trgu Braslovče in pripravno za umirovljenega uradnika. — Naslov: gđe. ANA SLUGA v Braslovčah. (650) 3-2

Naprodaj je (29) 3-1

lepo posestvo

pol ure od Poljčan, na glavni cesti. Zidana hiša z gospodarskimi poslopji, 3 lepi gozdi, 2 vinograde, več travnikov in lepih njiv, vse skupaj za 6000 gld.

Štiri tisoč se mora izplačati, dva tisoč lahko ostane vknjiženo.

Naslov se izve pri upravnistvu „Domovine“

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš predobri soprog, ožir. oče, gospod

Fran Strgar st.

danes zjutraj, po dolgi mučni bolezni v starosti 76 let, previden s tolažili sv. vere preminul.

Pogreb dragega rajnika se vrši v sredo, dne 3. januarja 1906, ob 9. uri dopoldne.

Leskovec pri Krškem, dne 1. januarja 1906.

(24) 1 **Žalujoča soproga in otroci.**
Posebna oznanila se ne razpošiljajo.

Pekarija

dobro idoča, novo urejena, katera se nahaja v lastni hiši v jako prometnem kraju pol ure od Celja v bližini **večih tovarn**

se da v najem

ker je posestnik umrl **eventualno** se tudi **proda** celo posestvo obsežajoče enonadstropno hišo, gospodarsko poslopje z zemljiščem obsežajočim 16 oralov.

Vprašati je pri **JOSIP-U ŠIRCI v ŽALCU.**

(28) 3-1

Loterijske številke.

Gradec, 30. decembra 1906: 78, 11, 12, 33, 60.
Dunaj " " " 21, 6, 65, 4, 38.

Učenec

za trgovino z mešanim blagom se takoj sprejme pri

Frideriku Skušek
Metlika na Dolenjskem.

Zavitke

priporoča

Zvezna tiskarna v Celju.

Blagajnice

varne pred ognjem in vlomom
prodaja v vseh velikostih
najboljše izdelane firma, ki
obstoja že nad 30 let

S. BERGER

DUNAJ I., Wipplingerstrasse 29.

Vzroci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. 104-23

(511) b

Priloge za valjanje
perila (valjarje), - - -
pralne stroje, stroje
za izžemanje, omare
za led najboljše kon-
strukcije daje

tvrdka

S. Berger

Dunaj I.

Wipplingerstrasse 29.

Ilustrovani ceniki zastoj in poštnine prosto!

(511/a) 104-23

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega, hrvaškega, nemškega jezika in nekoliko laščine, kateri se je izučil v večji trgovini mešanega blaga, želi premeniti službo. — Naslov pove upravnitvo „Domovine“ v Celju.

(27) 4-1

Za svetovno tvrdko se sprejmejo izurjeni ter inteligentni

okrajni zastopniki

proti fiksni plači in visoki proviziji. Gospodje z majhno kaveljo imajo prednost.

Ponudbe pod „Visok zaslužek“ na upravnitvo tega lista. (646) 3-2

Stavbeni in umetni mizar

Stankovič Ivan

Spodnja Hudinja št. 40, v lastni hiši

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela katera izvrši v najkrajšem času in po konkurenčnih cenah. — Priporoča se p. n. občinstvu (6) v blagohotno naklonjenost. 76-1

Zahvala.

Ker nisem v stanu mnogobrojnim izrazom sožalja, ki sem jih povodom bolezni in smrti dragega mi sogroga, gospoda

Maksa Tančiča

sprejela, posebej se zahvaliti, storim to tem potom. Zahvaljujem se najtopleje vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno pa občinskemu zastopu trga Šmarje, tukajšnji čitalnici, požarni brambi, rokodelski zadrugi za krasne vence, udeležbo pri pogrebu, kakor nič manj veleč. g. dekanu za njegov nagovor ob grobu nepozabljivega ranjkega.

ŠMARJE PRI JELŠAH, dne 29. grudnia 1905.

(18) 1

ANA TANČIČ.

(23) 1

Helena Veršec naznanja v svojem in v imenu svojih otrok, Vere, Vladimira, Marice in Mete pretužno vest, da je njen predobri soprog, oziroma oče, gospod

Franc Veršec

c. kr. notar v Sevnici

danes nenadoma v 53. letu svoje starosti svojo blago dušo izdalnil.

Pogreb boče dne 2. prosinca 1906 ob 4. uri popoldne.

V SEVNICI, dne 31. decembra 1905.

Vabilo k

XII. rednemu občnemu zboru

posojilnice na Dolu registrovane zadruge z neomejeno zavezo

kateri se boče vršil

v sredo dne 11. prosinca 1906 ob 3. uri popoldne
v posojilniški pisarni — hiša št. 6 — na Dolu.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Sprememba pravil.
5. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
6. Slučajnosti.

DOL, dne 30. grudnia 1906.

(25) 1

Načelstvo.

Parna žaga Deghenghi v Ljubljani

kupuje

! sledeče vrste, smrekovega, jelkovega, borovega, bukovega in hrastovega okroglega lesa (hlode) potem hrastove deščice (frize) po dnevni ceni, kakor !
! tudi gozde pripravljene za posekati. !

Ponudbe na-
sloviti je na

Parno žago Deghenghi v Ljubljani

Cesta na Rudolfovo železnico št. 47. — Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

(8) 100-21